

oldalt. Amikor 2001 őszén másodszorra veselkedtem ennek neki, odahaza elkezdtem klasszikus zenei adatbázisokat feltölteni az internetre... Így indult, aztán az egyik ötlet hozta a másikat. Persze a legnehezebb feladat az, hogy megtaláljuk a forrásokat a működéshez. Gondolom, sokan hiszik, hogy elsősorban támogatásokból, állami pénzből élünk. Pedig a bevételeink 85-90 százalékát mi keressük meg a hirdetési és az informatikai piacról, az állami támogatás aránya tehát – kivált a hasonló kiadványokhoz képest – kifejezetten alacsony. Szerettünk volna olyan kommunikációs megoldásokat hozni a magyar piacra, amelyekre szerintünk égető szükségük volt a rendezvényszervezőknek. A fesztiválokban nagyon kevés pénzük van a kommunikációra, a valóban profi szolgáltatást nyújtó ügynökségeket nem tudják megfizetni. Mi találtunk egy olyan piaci rést, ahol nagyon jó áron tudjuk biztosítani az elérhetőséget számukra – számos szolgáltatásunk teljesen ingyenes.

– *A klasszikus zene és a dzsessz mellett világzenével is foglalkoznak. Mi alapján húzták meg a határokat?*

– A világzene olyan szorosan összefonódik ma már a dzsesszrel, hogy szinte lehetetlen egymástól szétválasztani őket. A világzene kifejezést eredetileg a külön-

böző, egymástól korábban elszigetelt zenék egymásra találásából született produkciókra használták, de ma már így neveznek szinte mindenféle etno-vonatkozású zenét. Akárhogy is alakuljon a terminológia, az bizonyos, hogy ez egy hihetetlenül izgalmas területe a zenének. Legalábbis Bartók és Kodály óta a népzene része a zenei „magaskultúrának” is, a dzsessz pedig a múlt század egyik legerőteljesebb zenei irányvonala, ami máig képes a megújulásra. A világzene pedig mindkettőhöz ezer szállal kapcsolódik.

– *Januárban elérték a tízezredik regisztrált felhasználót, ez soknak számít?*

– Ez a szám azt jelenti, hogy ennyien vannak, akik legalább egy e-mail erejéig megadták adataikat, s így elérhetővé váltak számunkra. Bár Magyarországon állandó vita folyik arról, mekkora az a közönség, amely komolyabban érdeklődik a klasszikus zenei rendezvények, kiadványok iránt, abban általában egyetértés van, hogy valószínűleg csupán néhány tízezer emberről lehet szó. Ha ebből indulunk ki, azt hiszem, szép eredmény, hogy ennyi embernek sikerült felkeltenünk az érdeklődését az interneten keresztül. Most januárban közel félmillió oldalletöltésünk volt, ami bár kulturális viszonylatban nagyon magas szám, a hazai internetes média egészéhez képest viszont elenyészően

apró adat: mi pedig a nagy cégekkel versenyzünk, amikor a reklám-költségvetésekért harcolunk.

– *Mi minden tartozik még a cég profiljába?*

– Informatikai szolgáltatóként is működünk, ebben az évben eddig már kb. négy honlapot adtunk át, lassan kezd kialakulni egy üzletileg is értelmezhető méretű ügyfélkörünk. A hangsúly természetesen a klasszikus zenei kommunikáción van: nem nagyon tudnék olyan, akár közepesen jelentős rendezvényszervezőt, vagy zenekart említeni, amelyekkel valamilyen formában ne kerültünk volna már partnerkapcsolatba. A jelen és a közeljövő újdonsága, hogy már nem csak a saját médiaportfoliónk, hanem számos kapcsolódó termékeket is kínálunk. Folyamatosan fejlődni kell, jelenleg is két-három új terméken dolgozunk. Ezek közül egyet el is árulhatok, hiszen mire ez a lap megjelenik, talán már le is sújt majd a virtuális kalapács az első online árverésünkön. Ezekon olyan termékekre tehetnek vételi ajánlatokat a nálunk regisztrált látogatók, amelyeknek amúgy korlátozott az elérhetősége. Így például a Fidelión lehet megszerezni majd a Sokolov-koncert utolsó tíz jegyét, de a Budapesti Tavaszi Fesztivál négy kiemelt rendezvényének utolsó jegyeit is. *Bilkei Éva*

Magyar vezetőségi tagot választott egy világszervezet

A világ legrangosabb előadó-művészeti intézményeit és meghatározó személyiségeit tömörítő Nemzetközi Társaság az Előadó-művészetért (ISPA) éves közgyűlésén egyhangúlag a tisztagú igazgatótanácsának tagjává választotta Kovács Gézát, a Nemzeti Filharmonikusok főigazgatóját. A döntéshozó testületbe ezzel a szervezet történetében először került közép-európai művészeti szakember. A Magyar Zenei Tanács alelnökét, a Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetségének társelnökét és az európai előadó-művészeti szervezet (PEARLE) elnökségének tagját az új pozíció előnyeiről és jelentőségéről faggattuk.

– *Mit jelent önnek ez az elismerés?*

– Roppant nagy megtiszteltetés, főleg annak ismeretében, hogy az ISPA az előadó-művészet igen nagy tekintélyű nemzetközi

szervezete, és hogy ennek a testületnek még nem volt közép-kelet európai tagja.

– *Ez külön jelentőséggel bír?*

– Valószínűleg igen, hiszen maga a szervezet eredetileg amerikaiaként indult, akkor még ASPA (American Society for the Performing Arts) néven. Ez a név jó húsz évvel ezelőtt változott ISPA-ra, ami-ben már benne foglaltatik a nemzetköziség. A társaság először természetesen az angolszász országokkal bővült, de amikor én először közvetlen kapcsolatba kerültem a szervezettel, 2002-ben, már dél-afrikai igazgatója volt, az igazgatótanács tagjai pedig Szingapúrtól Brazíliáig, Nagy-Britanniától Amerikáig különféle nemzetekből kerültek ki.

– *Ön szerint minek köszönheti ezt a megtisztelő jelölést?*

– Talán eddig nem nagyon mutatott ilyen irányú aktivitást ebből a régióból kolléga, felfigyelhetek mindarra, amit tesszek. Nagy valószínűséggel az is sokat nyomott a latba, hogy szert tettem némi gyakorlatra az Európai Unió szervezetben, a PEARLE-ben, de a végső lökést az adhatta meg, hogy viszonylag rövid idő alatt sikerült a Művészetek Palotájával együttműködésben tavaly szeptemberben tető alá hoznom egy európai regionális ISPA-konferenciát. Néhány éve figyelem a szervezet tevékenységét, és úgy érzem, az európai kultúra és előadó-művészet súlyánál kisebb mértékben van jelen a tevékenységében. Észak-Amerika súlya teljesen érthető, és az is nagyon dicsérendő, hogy az utóbbi időben Dél-Amerikára, Ázsiára, sőt, az afrikai kontinensre is erősen fókuszált a társaság, de nekem, mint európainak, az volt az érzésem, hogy erre

Johann Zietsman az ISPA igazgatója és Kovács Géza

a régióra rá kell egy kicsit erősíteni. Ez a szándékom a vártnál is jobb eredményeket hozott, hiszen sikerült olyan diskurzusokat elindítani, amelyek a vezetőséget arra sarkallták, hogy a januári közgyűlésen ebből a régióból válasszanak tagot maguk közé. Úgy érzem, ez elsősorban nem személyes elismerés, hanem szól a régióknak, Magyarországnak és annak a tevékenységnek is, amit a Zenekari Szövetségben illetve a Nemzeti Filharmonikusoknál próbálok sikerre vinni. Úgy gondolom, azzal, hogy ezt a munkát magamra vállaltam, talán a közép-európai régió is nagyobb súllyal esik latba a társaságban.

– Milyen tagokból épül fel ez a szervezet?

– Az ISPA természetesen nem kormányzati társaság. Tagjai lehetnek szakmai szervezetek, de nagy számban vannak jelen közöttük művészeti központok képviselői, illetve művészeti együttesek és olyan neves szaktektentélyek is, mint például Russel Johnson, aki a Bartók Béla Nemzeti Hangversenyterem akusztikáját is tervezte; tehát mindazok, akik az előadó-művészetben jelentőset alkotnak, illetve akiknek súlya van. A szervezet tagjai egyrészt az előadó-művészet és a szellemi élet olyan elméleti kérdéseit vitatják meg, amelyek egy-egy kontinenst foglalkoztatnak, de kimondottan szakmai

témákra is kitérnek félévente megtartott konferenciáikon. Emellett ajánlásokat készítenek, ösztöndíjakat szerveznek olyan fiatal tehetségek számára, akiknek nincs lehetőségük utazásra. Macedóniában, Grúziában, Örményországban, vagy ázsiai országokban tanuló fiatalokat segítenek abban, hogy részt vegyenek egy-egy művészeti központ vagy együttes munkájában. Természetesen vannak olyan események is, amikor díjakat adnak át; az ISPA-kitüntetéssel rendszerint egy életművet koronáznak meg. A szervezet székhelye New-Yorkban van, ott gyűlnek össze a tagok minden januárban egy konferenciára. Ezen kívül minden év közepe táján valahol a nagyvilágban rendeznek egy másik konferenciát; idén éppen Brüsszelben, s ez ismét Európának kedvez.

– Konkrét lehetőségek is megnyílnak tagságával a régióknak, illetve ön előtt?

– Előttem elsősorban annak lehetősége nyílik meg, hogy egy kicsit többet dolgozhatok, mint eddig – hiszen ez egy díjazással nem járó önkéntes munka –, de az ország számára kedvező lehet, hogy ezáltal rengeteg információhoz jutunk majd azokról a folyamatokról, amelyek esetleg elindulnak az előadó-művészetet érintő egyéb nemzetközi szervezetekben vagy az ENSZ szervezeteiben, például az ILO-ban (Nemzetközi Munkaügyi Szervezet). Örölnék, ha sikerülne innen, a régióból ISPA-ösztöndíjasokat eljuttatni a szakmai tapasztalatcserékre, és annak is, hogyha az ISPA állásfoglalásaiban idővel az eddiginél jobban érvényesülne az európai kultúra és előadó-művészet sajátos gondolatvilága.

Bilkei Éva

Tanulmányút Finnországban

Az 5 millió lakosú országban 15 szimfonikus zenekar működik

2006 januárjában Budapesten tartotta ülését az Európai Unió „Társadalmi Párbeszéd az Előadó-művészetben” elnevezésű munkabizottsága, melynek fókuszában az újonnan csatlakozott EU tagországok álltak. A tanácskozáson természetesen részt vettek a Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetsége, és a tagzenekarok képviselői is. (A munkabizottság két állandó magyar tagja munkavállalói részről dr. Gyimesi László, az MZTSZ főtükára, a munkálta-

tói oldalt pedig Kovács Géza, Szövetségünk társelnöke képviseli.) A konferenciát követően – épp Kovács Géza kezdeményezésére –, egy csereprogram keretében, melyet az unió finanszírozott, a Szövetség lehetőséget kapott arra, hogy néhány főt tanulmányútra küldjön valamelyik régi tagországba. A Szövetség három zenekari igazgatót javasolt e programra, s az a megtiszteltetés ért, hogy közöttük lehettem.

Így került sor szeptember végén egy helsinki látogatásra, melynek házigazdája a Finn Szimfonikus Zenekarok Szövetsége (Soumen Sinfoniaorkesterit Ry), illetve annak elnöke Antti Hayrynen volt.

Finnországban tizenöt hivatásos szimfonikus zenekar működik, ami az ország alig több mint 5 milliós lélekszámához képest nagyon szép szám. Legrégibbi, a Turku Filharmonikus Zenekar, 1790-ben alakult, a legfiatalabb pedig 1999-ben a